

[Evan Jensen.]

tjeneste samt udgivelse af kirkeblad og andre publikationer.

Det nye i lovforslaget er, at man vil udvide anvendelsesområdet. Der tales nu om sognet, pastoratet eller kommunen. Flere menighedsråd kan fremover i modsætning til nu gå sammen om opgavers løsning og få midlerne over rådighedsbeløbet.

En anden væsentlig ændring er, at maksimumsbeløbene pristalsreguleres. Det er anført, at man vil lægge Danmarks Statistiks beregnede prisindeks for bøger og blade samt portoudgifternes udvikling til grund.

Som det fremgår af betænkningen er udvalget, er der ikke i udvalget stillet ændringsforslag, bortset fra ministerens forslag med hensyn til tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det er ikke, fordi der ikke har været interesse for at komme med ændringsforslag eller bede ministeren om at komme med ændringsforslag. I mit parti ville vi gerne være gået et par skridt videre med hensyn til at give menighedsrådene større indflydelse, flere rettigheder over de midler, som de selv skal stå til ansvar for. Vi havde gerne set, at menighedsrådene af kirkekassen eller menighedsråds-kassen kunne afholde befordringsudgifter for gamle og svage samt udgive kirkeblad, og at rådighedsbeløbet, noget mindre vel end det, vi har i dag, så frit kunne anvendes til andre opgaver, som menighedsrådet finder rimelige. Ikke mindst udvalgets formand, hr. Damsgaard, har været ivrig for at få indført sådanne forbedringer. Det er imidlertid ikke lykkedes. Der var ikke mulighed for at få tilslutning til at gå et sådant skridt videre, hvilket undrer os noget, da der jo er almindelig tilslutning til den tanke, at menighedsrådene som folkevalgte råd bør styrkes i deres arbejde.

Da vi den 3. april i år behandlede kirkelig lovgivning her i folketinget, blev det stærkt understreget af socialdemokratiets ordfører ved denne lejlighed, at man måtte være yderst forsigtig med at beskære menighedsrådenes myndighed. Dette synspunkt er jeg

enig i, ligesom jeg er af den opfattelse, at vi — ved en senere lejlighed — må kunne gå et par skridt videre end det skridt, vi er gået ved det lovforslag, som vi her har til anden behandling. Vi er nået et skridt med dette forslag, og derfor vil jeg også gerne anbefale det, men vi burde være gået et skridt videre i retning af større frihed og dispositionsret for de folkevalgte menighedsråd.

Samuelson: Mit parti kan tiltræde det lovforslag, som nu ligger til anden behandling. Da vi nu debatterer sagen for tredje gang, skulle der ikke være grund til at komme med særlig mange bemærkninger. Vi var da også under første behandling enige om, at det var et godt forslag; kirkeministeren havde fremsat, og at det var et forslag, som liberaliserede anvendelsen af de såkaldte rådighedsbeløb, når der nu kom til at stå, at de kunne bruges til fremme af det kirkelige liv i sognet, pastoratet eller kommunen.

Når hr. Burgdorf nu siger, at der har været tilløb til gode ændringer i den retning, han ønsker — han ville have dette rådighedsbeløb frigivet totalt — er vi imidlertid inde i en helt anden diskussion; så er det nemlig en diskussion om et kirkesyn, og det er en diskussion om, hvortil et menighedsråd er valgt. Vi har talt overordentlig meget om de folkevalgte menighedsråd, og at man bør styrke et folkevalgt element, det er jeg ganske enig i, men efter min opfattelse er det menighedsrådets opgave at skabe den fornødne ramme omkring gudstjenesten. Det er ikke menighedsrådets opgave at fungere som nogle særlig fromme personer, der har et særligt ansvar for at forkynde evangeliet. Ifølge den almindelige danske folkekirkelige ordening må disse folkevalgte medlemmer, hvis de har særlige interesser, de vil have varetaget, være henvist til det private initiativ og det almindelige præstedømme.

Dette er årsagen til, at vi ikke kunne nå til enighed om at komme med det ændringsforslag — ja, jeg ved ikke, hvem der har